

Sygn. akt **XXVII Ca 2267/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Wojtysiak
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. R.**

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt II C 1975/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w W. do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

SSO Piotr Wojtysiak

Sygn. akt **XXVII Ca 2267/16**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 października 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy oddalił powództwo B. R. skierowane przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 1.054 zł oraz zasądził od B. R. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 197,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając ten wyrok w całości, zarzucając mu:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:

1. art. 505¹ pkt 1) k.p.c., poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż toczące się postępowanie podlega rozpoznaniu w trybie uproszczonym, podczas gdy na gruncie stanu faktycznego sprawy nie ziszcila się przesłanka pozwalająca na rozpoznanie w trybie uproszczonym oraz na przyjęciu, że roszczenie wynika z umowy podczas, gdy legitymacja procesowa powódki do dochodzenia odszkodowania na podstawie Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.

ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów jest oderwana od faktu bycia stroną umowy;

2. art. 328 § 2 k.p.c. polegające na nieodniesieniu się przez Sąd meriti do argumentów strony pozwanej obejmujących zasadności zmiany przedmiotowej powództwa, wykładni celowościowej Rozporządzenia 261/2004 w kontekście waluty dochodzonego roszczenia, zmiany powództwa oraz na okoliczność oderwania legitymacji czynnej od bycia stroną umowy transportu lotniczego i niezasadności rozpoznania sprawy w trybie uproszczonym, braku wskazania na jakiej podstawie Sąd meriti uznał, iż waluta euro została zastrzeżona do dochodzenia odszkodowania w niniejszym postępowaniu;

II. obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

1. art. 358 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż waluta euro została zastrzeżona do wypłaty odszkodowania dochodzonego w niniejszym postępowaniu, oraz że niniejszy przepis znajduje zastosowanie do roszczeń objętych Rozporządzeniem (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania się do dużego opóźnienia lotów podczas gdy wniosków takich nie sposób przyjąć zaś w Państwach Wspólnoty waluta dochodzonego roszczenia wskazywana jest przez powoda a roszczenia zasądzone w walucie kraju dochodzenia;

2. art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 295/91, poprzez jego błędną wykładnię i na podstawie Rozporządzenia nastąpić może wyłącznie w walucie euro, mimo braku takiego zastrzeżenia w treści Rozporządzenia, pomimo istnienia upoważnienia pasażera do wyboru formy wypłaty między innymi w bonach, oraz pomimo konieczności elastycznego interpretowania Rozporządzenia jakie wynika z jego Preambuły oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości w podobnych sprawach;

3. art. 5 k.c. polegające na jego niezastosowaniu, podczas gdy uchylene się przez pozwaną od wypłaty należnego odszkodowania, która powołuje się przy tym na swoje uprawnienie, pomimo uznania roszczenia co do zasady jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i jako takie nie powinni być chronione.

Wskazując na powyższe zarzuty, powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie zmiany przedmiotowej powództwa i zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powódki kwoty 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powódki kwoty 1.054 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego za I i II instancję.

W odpowiedzi na apelację powódki pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki zasługuje na uwzględnienie w zakresie w jakim zmierza do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, albowiem Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy.

Nierozpoznanie istoty sprawy zachodzi gdy rozstrzygnięcie Sądu I instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechał on zbadania materialnej podstawy powództwa albo merytorycznych zarzutów pozwanego. Ta druga sytuacja ma miejsce w niniejszym przypadku.

W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd meriti niezasadnie przyjął, iż w niniejszej sprawie powódka nie może domagać się wykonania zobowiązania w walucie polskiej.

Zauważyć bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 358 § 2 zd. 2 k.c. wierzyciel w razie zwłoki dłużnika może żądać spełnienia świadczenia w walucie polskiej. Z dokumentów dołączonych do akt sprawy wynika, że powódka wzywała przewoźnika do spełnienia świadczenia w euro, jednakże ten odmówił wypłaty i popadł w zwłokę. Tym samym żądanie przez powódkę wypłaty świadczenia w walucie polskiej należy uznać za prawidłowe.

Oddalając powództwo z uwagi na to, iż powódka nie miała prawa domagać się zapłaty odszkodowania w walucie polskiej, Sąd Rejonowy w zasadzie nie zbadał zasadności roszczenia powódki. W szczególności Sąd Rejonowy nie ocenił, czy w realiach przedmiotowego postępowania zaszły warunki do przyznania powódce zryczałowanego odszkodowania w wysokości 250 Euro, jak również nie odniósł się do kwestii poprawności przeliczenia dochodzonej kwoty, zastosowanego kursu.

Wobec tego, iż Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. orzekł jak na wstępie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej w oparciu o art. 108 § 2 k.p.c.

SSO Piotr Wojtysiak